

eul_wid: mmg-aj

Ἀνώνυμος ἱστορικός (ἀποσπάσματα) · Historical Fragments Anonymous

On Athenian Sacred Rites

Περὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν Ἱερῶν

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic
Dialect: Μικταὶ διάλεκτοι Mixed Dialects (frg)
Domain: Ἱστορία History
Format: Συναγωγή Collection

- 3b, 368, F¹ EUSTATH. HOM. Il. Z 378: Αἴλιος μέντοι Διονύσιος (F 100 p. 134, 12 Schw) Δαῖραν γράφων δισυλλάβως τὴν Δάειράν φησιν, ὅτι οἱ περὶ τελετὰς καὶ μυστήρια τὴν ὑγρὰν οὐσίαν δαῖραν ὀνομάζουσιν.
- 3b, 368, F² HARPOKR. s.v. Ἀπατούρια· Δημοσθένης ἐν τῷ Πρὸς Βοιωτόν (39, 4). ἑορτὴ ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις, ἦν ἄγουσι Πυανεσιῶν ἐφ' ἡμέρας δ', ὡς φασιν οἱ τὰ περὶ ἑορτῶν γράψαντες. πόθεν δὲ ἐκλήθη ἄλλοι τε πολλοὶ εἰρήκασιν καὶ Ἐφορος ἐν β' (70 F 22), ὡς διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὀρίων ἀπάτην γενομένην, ὅτι Ἀθηναίων πολεμούτων πρὸς Βοιωτοὺς ὑπὲρ τῆς Μελανίας χώρας Μέλανθος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Ξάνθον τὸν Θηβαῖον μονομαχῶν ἀπατήσας ἀπέκτεινεν.
- 3b, 368, F³ HARPOKR. s.v. Πυανόψια· Ἀπολλώνιος (365 F 2) καὶ σχεδὸν πάντες οἱ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑορτῶν γεγραφότες Πυανεσιῶνος ἐβδόμηι τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαί φασι.
- 3b, 368, F⁴ HARPOKR. s.v. Σκίρον· φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε ἑορτῶν καὶ μηνῶν <τῶν> Ἀθήνησιν, ὧν ἐστὶ καὶ Λυσιμαχίδης (366 F 3) κτλ.
- 3b, 368, F⁵ PORPHYR. De abst. 2, 19: οἱ δὲ τὰ περὶ τῶν ἱερουργιῶν γεγραφότες (364 F 1) καὶ θυσιῶν τὴν περὶ τὰ πόπανα ἀκρίβειαν φυλάττειν παραγγέλλουσιν, ὡς ἀρεστὴν τοῖς θεοῖς ταύτην ἢ τὴν διὰ τὴν ζῶιων θυσίαν κτλ.
- 3b, 368, F^{6a} PROKL. PLAT. Tim. 9 B (I 26, 13 Diehl): ὅτι γὰρ τὰ ἐν Πειραιεῖ Βενδίδεια τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Θαργηλιῶνος, ὁμολογοῦσιν οἱ περὶ ἑορτῶν γράψαντες εἰ δέ, ὡς ἐξῆς ῥηθήσεται, καὶ Παναθηναίων ὄντων ὑπόκειται (der Timaios), δῆλον ὅτι τὰ μικρὰ ἦν ταῦτα Παναθήναια· τὰ γὰρ μεγάλα Ἑκατομβαιῶνος ἐγένετο τρίτῃ ἀπιόντος
- 3b, 368, F^{6b} SCHOL. PLAT. Resp. 327 A: ἑορτὴν ἐνταῦθα τὴν τῶν μικρῶν Παναθηναίων φησίν. ἦν γὰρ καὶ μεγάλα, καὶ ταῦτα μὲν ἦγον εἰς ἄστὺ Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς τρίτῃ ἀπιόντος· ἐν οἷς πέπλος τις ἀνήγετο τῇ Ἀθηνᾷ, καθ' ὃν ἐδείκνυτο ἡ κατὰ τῶν Γιγάντων ταύτης τε καὶ τῶν Ὀλυμπίων νίκη θεῶν. τὰ δὲ μικρὰ Παναθήναια κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐτέλουν, ἐν οἷς καὶ πέπλος ἄλλος ἀνεῖτο τῇ θεῷ, καθ' ὃν ἦν ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους, τροφίμους ὄντας αὐτῆς, νικῶντας τὸν πρὸς Ἀτλαντίνους πόλεμον· ἃ δὲ τοῖς Βενδιδείοις καλουμένοις εἶπετο. (τούτων δὲ καὶ Θραῖκες ἐκοινώνουν, ἐπεὶ καὶ Βένδις παρ' αὐτοῖς ἢ Ἄρτεμις καλεῖται, καὶ αὕτη τιμωμένη κοινὴ παρ' ἀμφοῖν). ταῦτα δὲ ἐτελεῖτο Θαργηλιῶνος ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα.

3b, 368, F⁷

SERV. VERGIL. A. 6, 136: latet arbore opaca aureus] licet de hoc ramo hi qui De sacris Proserpinae scripsisse dicuntur quiddam esse mysticum adfirment, publica tamen opinio hoc habet. et ad sacra Proserpinae accedere nisi sublato ramo non poterat. inferos autem subire hoc dicit: sacra celebrare Proserpinae.

^{3b, 368, F} ⁸ VARRO L. L. 5, 97: porcus nisi si a Graecis, quod Athenis in libris sacrorum scriptum est «porcae porco».